

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6296/2025
11.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА и мал. ББ, обоје из ... , чији је законски заступник мајка ВВ из ... , чији је пуномоћник Сузана Стевић, адвокат из ... , против туженог ГГ из ... , чији је пуномоћник Маја Ружић, адвокат из ... , ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 63/25 од 12.02.2025. године, у седници већа одржаној 11.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 63/25 од 12.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П2 263/24 од 29.11.2024. године, исправљеном решењем истог суда П2 263/24 од 26.12.2024. године, ставом првим изреке, измењена је пресуда Основног суда у Лозници П2 363/22 од 14.12.2022. године у ставу првом изреке, тако што је обавезан тужени да на име доприноса за издржавање мал.тужилаца плаћа месечни износ од по 18.000,00 динара, укупно 36.000,00 динара, почев од 06.09.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени или не укине, најкасније до 10-ог у месецу за текући месец, уплатом досуђеног месечног износа законском заступнику мал.деце, мајци ВВ из ... на рачун код „ ... banka“ број рачуна ... , а одбијен тужбени захтев тужилаца преко досуђеног а до траженог износа од по 20.000,00 динара, укупно 40.000,00 динара. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 63/25 од 12.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог, а жалба мал.тужилаца делимично усвојена и делимично одбијена, тако што је пресуда Основног суда у Лозници П2 263/24 од 29.11.2024. године, исправљена решењем истог суда П2 263/24 од 26.12.2024. године, преиначена у делу одлуке о трошковима поступка и обавезан тужени да накнади тужиоцима трошкове поступка у износу од 49.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате и потврђена пресуда у преосталом

побијаном делу одлуке о висини дечијег издржавања. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих законом прописаним разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23-други закон) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку пред нижестепеним судовима није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, на основу члана 408. ЗПП. У ревизији се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, када се у вези члана 164. Породичног закона наводи да „у том погледу нижестепени судови нису дали довољно јасне разлоге“. Међутим, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, ревизија се не може изјавити, с обзиром на то да наведена битна повреда одредаба парничног поступка није прописана као разлог за изјављивање ревизије одредбама члана 407. став 1. тачка 1. – 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Лозници П2 363/22 од 14.12.2022. године, обавезан је тужени као отац да на име издржавања тужилаца, мал.деце АА и ББ плаћа износ од по 12.000,00 динара, укупно 24.000,00 динара. Тужени и законска заступница мал. тужилаца, мајка ВВ немају непокретности на своје име. Законска заступница мал. тужилаца живи са децом као подстанар у стану површине 43м2, за који плаћа месечну закупнину у износу од 200 евра и режијске обавезе за исти стан износе између 10 – 15.000,00 динара месечно. Она је запослена као медицинска сестра и има зараду од око 93.000,00 динара месечно и финансијску помоћ својих родитеља. Мал. ББ је трећи разред, а мал. АА пети разред основне школе и месечно за храну им заједно треба 400 евра, за одећу и обућу по 6.000,00 динара, за школу и школски прибор по 5.000,00 динара, за личну хигијену по 2.000,00 динара и за ужину по 4.000,00 динара месечно, а за екскурзију им треба минимум 500 евра. Мал. АА тренира фудбал, за шта месечно плаћа 3.000,00 динара, а спортска опрема је око 200 евра. Мал. ББ иде на плес и фолклор и плаћа 3.000,00 динара, а за костиме плаћа још 50 евра. Законска заступница мал. тужилаца, мајка, има кредит који је рефинансирала. Деца иду на рођендане и за то им месечно треба укупно 6.000,00 динара, а сваки рођендан који славе коштао их је око 20.000,00 динара. Мал. ББ и АА су здрава деца. Њиховој мајци, као законској заступници за храну месечно треба око 15.000,00 динара, за одећу и обућу 6.000,00 динара и за личну хигијену 4.000,00 динара, и пуши цигарете које коштају 360,00 динара. Тужени је запослен у МУП-у ПС ..., на радном месту ... са месечном зарадом од 92.000,00 динара. Он живи као подстанар у кући за коју плаћа закупнину од 150 евра и режијске обавезе око 15.000,00 динара. Туженом за храну месечно треба око 30.000,00 динара, с тим што живи са супругом која је незапослено лице. Туженом за одећу и обућу месечно треба 3.000,00 динара, а за личну хигијену 3.000,00 динара. Пуши цигарете које коштају 360,00 динара. Он има и два кредита са месечим износом од 30.000,00 динара, с тим да је први кредит подигао док је био у браку са ВВ, а други кредит је подигао за личне потребе после брака.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је усвојен тужбени захтев мал.тужилаца за измену раније одлуке у погледу висине њиховог месечног издржавања повећањем са износа од по 12.000,00 динара, на по 18.000,00 динара месечно, односно укупно 36.000,00 динара, услед промењених околности на основу којих је донета претходна одлука, јер су се потребе мал.деце повећале у складу са њиховим годинама и растом трошкова живота, имајући у виду да су њихове потребе приближно једнаке и да за мал. АА износе 45.000,00 динара и за мал. ББ износе 40.000,00 динара, због чега су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 160. став 1. Породичног закона („Службени гласник РС“ број 18/05, 72/11 и 6/15) је прописано да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, одредбом става 2. овог члана да потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, а одредбом става 3. овог члана да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања.

Одредбом члана 164. Породичног закона је прописано да се висина издржавања може смањити или повећати, ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Према томе, имајући у виду потребе мал.тужилаца као поверилаца издржавања, с обзиром на њихов календарски узраст, да су сада старији и њихове месечне потребе у утврђеним износима, као и да мал. АА тренира фудбал и мал. ББ иде на плес и фолклор и могућности туженог као дужника издржавања, са освртом на могућности законске заступнице мал.тужилаца, њихове мајке, стекли су се услови за повећање висине обавезе туженог на име издржавања мал.тужилаца, на основу члана 164. Породичног закона.

Нису од утицаја на другачију одлуку овог суда наводи ревизије туженог којима се указује да је пристао да се допринос на име издржавања повећа са 24.000,00 динара на укупно 30.000,00 динара и да се досуђењем већег износа од признатог доводи у питање његова егзистенција, а што би се пре или касније одразило и на живот мал.деце, с обзиром на то да је дужност туженог као родитеља да доприноси издржавању тужилаца као своје деце, у складу са критеријумима прописаним чланом 160. Породичног закона.

Исто тако, нису од утицаја на другачију одлуку овога суда ни наводи ревизије у погледу одлуке другостепеног суда о трошковима поступка, са предлогом да странке подједнако снесу своје трошкове поступка, с обзиром на то да је другостепени суд приликом доношења одлуке о трошковима поступка имао у виду успех тужилаца у овој парници сходно члану 153. и 154. ЗПП, водећи рачуна о разлозима правичности из члана 207. Породичног закона и у том делу преиначио првостепену пресуду и обавезао туженог да накнади тужиоцима трошкове поступка у износу од 49.500,00 динара.

Врховни суд је ценио и остале наводе ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић